

KARTA MODUŁU (sylabus)

1. Nazwa modułu: MATEMATYKA STOSOWANA		2. punkty ECTS
		5+5
		3. kod ECTS
		S/N1ChO-O-MATS-I-II
4. Kierunek studiów: Chemia ogólna	5. Ścieżka kształcenia: -	
6. Semestr studiów: I-II	7. Stopień: studia I stopnia	
8. Forma studiów: studia stacjonarne/ studia niestacjonarne	9. Język wykładowy: polski	
10. Status modułu: obowiązkowy	11. Sposób zaliczenia: egzamin	
12. Grupa: moduł obligatoryjny z zakresu kształcenia podstawowego		
13. Forma zajęć	14. Metody dydaktyczne	15. Sposób realizacji zajęć
wykład	wykład z prezentacją multimedialną	zajęcia prowadzone w salach dydaktycznych
ćwiczenia audytoryjne	ćwiczenia audytoryjne: rozwiązywanie zadań	zajęcia prowadzone w salach dydaktycznych
16. Cele i zadania modułu: 1. Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami matematyki wyższej. 2. Nauczenie podstaw wnioskowania logicznego typowego dla nauk ścisłych. 3. Zadaniem podstawowym jest przygotowanie studentów do zrozumienia przykładów zastosowania matematyki, w tym również wykładanej później statystyki.		
17. Wymagania formalne: 1. Aktywne uczestnictwo w zajęciach. 2. Obecność na zajęcia zorganizowanych w formie ćwiczeń audytoryjnych, możliwość usprawiedliwienia nieobecności na podstawie zwolnienia lekarskiego.		
18. Wymagania wstępne: 1. Znajomość matematyki na poziomie podstawowym szkoły średniej. 2. Umiejętność posługiwania się aparatem matematycznym przy rozwiązywaniu zadań na poziomie szkoły średniej.		
19. Treści programowe:		
lp.	W - wykład:	
W1	Podstawy logiki i teorii zbiorów.	
W2	Pojęcie funkcji, rodzaje funkcji i podstawowe własności.	
W3	Przegląd, charakterystyka i własności wybranych funkcji elementarnych.	
W4	Pojęcie ciągu liczbowego, granica ciągu, własności ciągów zbieżnych.	
W5	Granica funkcji, funkcje ciągłe, własności funkcji ciągłych.	
W6	Pojęcie pochodnej funkcji jednej zmiennej, własności pochodnej.	
W7	Zastosowanie pochodnej do badania własności funkcji.	
W8	Badanie przebiegu zmienności funkcji.	
W9	Pojęcie macierzy, działania na macierzach.	
W10	Pojęcie wyznacznika, własności, obliczanie wyznaczników, zastosowanie operacji elementarnych do obliczania wyznaczników.	
W11	Pojęcie macierzy odwrotnej, rząd macierzy, przykłady obliczania, zastosowanie operacji elementarnych do znajdowania macierzy odwrotnej.	

W12	Układy równań liniowych, twierdzenie Kroneckera – Capelliego.
W13	Układy oznaczone, nieoznaczone i sprzeczne, wzory Cramera.
W14	Metody rozwiązywania układów równań liniowych, zastosowanie operacji elementarnych do rozwiązywania układów równań liniowych.
W15	Liczby zespolone, definicja, własności.
W16	Równania kwadratowe o zmiennej zespolonej.
lp.	C - ćwiczenia / L - laboratorium:
C1	Pojęcie zdania logicznego, funktory zdaniotwórcze i ich własności. Pojęcie zbioru i działania na zbiorach.
C2	Odwzorowania na: włożenia, funkcje różnowartościowe, funkcje odwrotne, funkcje monotoniczne.
C3	Funkcje liniowe, kwadratowe, wielomiany, funkcje wymierne, funkcja wykładnicza i logarytmiczna. Sprawdzanie własności funkcji elementarnych.
C4	Definicja ciągu, własności przykładowych ciągów, pojęcie granicy ciągu, własności ciągów zbieżnych, obliczanie granic ciągów.
C5	Definicja granicy funkcji, własności funkcji posiadających granicę, obliczanie granicy funkcji, definicja funkcji ciągłej, sprawdzanie ciągłości funkcji, własności funkcji ciągłych.
C6	Interpretacja geometryczna pochodnej funkcji w punkcie, styczna do wykresu funkcji, własności pochodnej, obliczanie pochodnych funkcji.
C7	Zastosowanie pochodnej do badania monotoniczności funkcji, wypukłości i wklęsłości, znajdowania ekstremów lokalnych, znajdowanie asymptot.
C8	Wykonywanie działań na macierzach.
C9	Obliczanie wyznaczników, rozwinięcie Laplace'a, praktyczne zastosowanie operacji elementarnych do obliczania wyznaczników.
C10	Znajdowanie macierzy odwrotnej z definicji, przykłady zastosowanie operacji elementarnych do znajdowania macierzy odwrotnej.
C11	Zapisywanie układów równań liniowych w postaci macierzowej, praktyczne stosowanie twierdzenia Kroneckera – Capelliego.
C12	Praktyczne zastosowanie wzorów Cramera, układy jednorodne.
C13	Praktyczne rozwiązywanie układów równań liniowych, wykorzystanie operacji elementarnych do rozwiązywania układów równań liniowych.
C14	Wykonywanie działań na liczbach zespolonych.
C15	Rozwiązywanie równań kwadratowych o zmiennej zespolonej.
20. Zakładane efekty uczenia się:	
Wiedza: <i>zbiór opisów, faktów, zasad, teorii i praktyk, przyswojonych w procesie uczenia się, odnoszących się do dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej</i>	
Efekt uczenia się - WIEDZA	
Nr efektu	Student, który zaliczył moduł:
01	zna podstawowe twierdzenia dotyczące własności funkcji ciągłych i pochodnych oraz ich interpretację i zastosowanie.
02	posiada podstawową wiedzę dotyczącą algebry macierzy, wyznaczników i macierzy odwrotnych, zna ich własności i zastosowania.
03	posiada wiedzę dotyczącą rozwiązywania układów równań liniowych, ich interpretacji i zastosowań.
04	posiada wiedzę dotyczącą liczb zespolonych i ich zastosowań.
Umiejętności: <i>zdolność wykonywania zadań i rozwiązywania problemów właściwych dla dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej</i>	
Efekt uczenia się - UMIEJĘTNOŚCI	
Nr efektu	Student, który zaliczył moduł:
05	biegle rozwiązuje zadania dotyczące własności funkcji, obliczania granic ciągów i granic funkcji.
06	wykonuje obliczenia i bada własności funkcji z wykorzystaniem pochodnych.
07	potrafi zbadać własności funkcji, wykorzystać rachunek różniczkowy w teorii i praktyce.
08	znajduje ekstrema funkcji, interpretuje je w prostych zagadnieniach optymalizacji.
09	interpretuje podstawowe zagadnienia ekonomiczne (zysk, strata, użyteczność) w języku matematycznym i na przykładzie wybranych funkcji.

10	sprawnie posługuje się algebrą macierzy, oblicza wyznaczniki, znajduje macierze odwrotne.
11	biegle rozwiązuje układy równań liniowych z wykorzystaniem różnych metod.
12	potrafi wykonywać działania w zbiorze liczb zespolonych i rozwiązywać równania kwadratowe o zmiennej zespolonej.

Kompetencje społeczne: zdolność do kształtowania własnego rozwoju oraz autonomicznego i odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu zawodowym i społecznym, z uwzględnieniem etycznego kontekstu własnego postępowania

Nr efektu	Efekt uczenia się - KOMPETENCJE
	Student, który zaliczył moduł:
13	zdaje sobie sprawę z charakterystyk ilościowych związanych z obserwowanymi procesami i zjawiskami oraz ma wiedzę na temat ich obliczania.
14	rozpoznaje właściwości matematyczne w zjawiskach i procesach, z którymi spotyka się w życiu codziennym.

21. Sposoby oceny:

F – formująca:
F3- sprawdzian

P – podsumowująca:
P2- egzamin pisemny
P4-zaliczenie na ocenę

22. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Treści programowe	Sposób oceny
01	W2-W8, C1-C7	P2, P4
02	W9-W13, C8-C13	P2, P4
03	W14, C13	P2, P4
04	W15-W16, C14, C15	P2, P4
05	W2-W8, C1-C7	F3, P2, P4
06	W2-W8, C1-C7	F3, P2, P4
07	W2-W8, C1-C7	F3, P2, P4
08	W15-W16, C14, C15	F3, P2, P4
09	W1-W16, C1-C15	F3, P2, P4
10	W9-W11, C8-C10	F3, P2, P4
11	W12-W16, C11-C15	F3, P2, P4
12	W15-W16, C14-C15	F3, P2, P4
13	W1-W16, C1-C15	P2, P4
14	W1-W16, C1-C15	P2, P4

23. Warunek zaliczenia modułu:

Uzyskanie pozytywnej oceny końcowej jest uzależnione od pozytywnych ocen z przeprowadzonych sprawdzianów, semestralnego zaliczenia na ocenę oraz egzaminu pisemnego [na koniec semestru II].
Obowiązująca skala ocen to:

Dostateczny	Dostateczny plus	Dobry	Dobry plus	Bardzo dobry
50-59%	60-69%	70-79%	80-89%	90-100%

24. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się w godzinach oraz punktach ECTS:

Ogółem stacjonarne	Ogółem niestacjonarne	stacjonarne	niestacjonarne
250 h	250 h	10 ECTS	
- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego		4,8 ECTS	2,24 ECTS
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy		5,2 ECTS	7,76 ECTS

25. Wykaz literatury podstawowej (wykorzystywana podczas zajęć i studiowana samodzielnie przez studenta)

- McQuairre D.A., Matematyka dla przyrodników i inżynierów, Warszawa 2005.
- Elementy matematyki: Zeszyt ćwiczeń, Wydawnictwo WSZ, Gdańsk 2005.
- Dorosiewicz S., Matematyka, Warszawa 2007.
- Zadania z matematyki wyższej, Oficyna Wydawnicza GiS, Warszawa 2009.

26. Wykaz literatury uzupełniającej:

- Berman G. N., Zbiór zadań z analizy matematycznej, Warszawa 1977.
- Rudin W., Podstawy analizy matematycznej, Warszawa 1982.
- Leitner R., Zarys matematyki wyższej dla studentów, Warszawa 2001.
- Krysicki W., Włodarski L., Analiza matematyczna w zadaniach, Warszawa 2004.

5. Kaczor J., Nowak M.T., Zadania z analizy matematycznej, Warszawa 2005.
6. Błaszczyk A., Turek S., Matematyka. Od podstaw do elementów matematyki wyższej, Warszawa 2020.